

Stella nunc humidum abundè excitat pro situ & motu suo, sicut Iovinianus Pontanus docet de rebus cælestibus. Porro Salmacidis Nymphæ fabula, non tam ad vitium aquæ quàm ad inertiam & desidiosum otium, quo vires hominum enervantur, referenda est. Erant enim Cares, qui eo loco habitabant, homines desidiæ & luxuriæ pleni, ac fædis dediti libidinibus: unde & Hermaphroditi vulgo appellabantur. nam Hermaphroditus dicitur non solum qui utrumq; habet membrum, tam virile quàm muliebre, sed etiam qui utramque Venerem exercet. In eam fere sententia & Strabo exponit hanc fabulam libro XIV. ubi sic inquit: Salmacis fons nescio quam ob causam infamis, tanquam molliens eos qui inde biberint. Hominum enim mollietates videtur non ab aere vel ab aqua causam trahere; cum ea minimè sit causa molliciei, sed divitiæ & victus & incontinentia. Atque hæc Strabonis descriptio omnino conveniens & accommodata est descriptioni Ovidianæ.

Otium libido & luxuria homines enervant.

Hermaphroditus quis sit.

Describitur enim primum ab Ovidio locus deliciarum ac voluptatis, nempe:

Hic stagnum lucentis, &c.

Locus deliciarum.

Deinde describitur Nympha inertissimo otio & amoribus dedita:

Nympha colit, sed nec venatibus apta, nec arcus
Flectere quæ soleat, &c.

Descriptio desidiæ & amoribus deditorum.

Etenim hæc omnia mollium & luxuriosorum hominum propria sunt, sequi otium, pectere capillos, sese ad speculum intueri, & illo docente vultum componere. Amor siquidem otiosa res est, & quemadmodum ait Menander, amat specula & flavas coma tincturas, fugit labores.

FAB. XII. FINIS ERAT &c.

De Mincidibus in vespertiliones,

Omniibus gentibus, etiam à vera religione alienis, semper persuasum fuit, diebus festis esse vacandum rebus non profanis, sed divinis. Dies enim festi destinati sunt divina cultus. Hoc igitur exemplo, quamvis ficto, pueri de terrenis diebus festis vacandum rebus divinis non di & profanis.